

SIARD

kostel sv. Cyrila a Metoděje

Číslo 3, ročník 30

www.farnostzidenice.cz

vychází 28. května 2023

Kde máš prase?

Tuto otázku mi položilo dítě ve školce během „hodiny“ náboženství, která trvá asi 14 minut a 50 vteřin. Během okamžiku mi došlo, že si mne spletl s druhým panem farárem, se kterým se střídáme. Pro něj jsem byl farář, co jim mluví o Bohu. Že není farář jako farář, ho nezajímalo. Chybělo mu to prase na nohách pana faráře, vlastně obě prasata. Druhý pan farář totiž dělal v pandemii videa s prasetem pro děti. A na poděkování dostal prasátkové papuče.

Ta otázka mi zní už dost dlouho v hlavě. Co je to moje prase, které mne odlišuje od druhých? Který je můj specifický dar? Ten mne činí jedinečným. Kněžství ne, to je účastí na Kristově kněžství. V tom mezi námi kněžími není rozdíl. Rozdíl je v těch jednotlivých darech, které nás činí jedinečnými. V určitém smyslu je jedno, kde je jaký kněz. Jeho kněžství je stejné jako ostatních kněží. Každý ale má, slovy toho dítěte, své prase, které ho odlišuje. Vlastně každý z nás má své prase, svůj jedinečný dar. Je třeba jej objevovat. A to mohu jen tehdy, když druhého neodmítnu hned, jakmile jej poprvé uvidím.

Před pár týdny jsem stál na parkovišti u Piton de la Fournaise. Byla obrovská mlha. Vůbec nic nebylo vidět. Lidé přicházeli a odcházeli zklamaní, že se trmáceli nahoru zbytečně. A já doufal, že se něco stane. Podpořila mne aplikace s meteoradarem. V jednu chvíli se na parkovišti objevil pár mladých lidí. On byl z kontinentální Francie, ona místní rodačka. Řekl, že snad se to vyčesí. Ona řekla, že určitě ne. Nevěří tomu. Já se rozhodl věřit. Už jsem pár zázraků s počasím zažil. Navíc, vždy je dobré věřit tomu, kdo má zkušenost a znalosti. Když mladý pár odjel, ukázala se sopka v celé své kráse. Někdy se vyplatí věřit a čekat, že se mlha, přes kterou není vidět prase druhého člověka, ztratí a ukáže se krása jeho jedinečného daru.

Nebojte se čekat a prosit Pána: Pane, ať vidím i skrze mlhu hříchu a slabosti krásu každého.

Žehnám, P. Petr Beněš

FARNÍ KALENDÁRIUM (VÝBĚR) CO NÁS ČEKÁ?

4. 6. nás čeká první svaté přijímání (10:00)

8. 6. slavnost Těla a krve Páně

17. 6. v 16:00 hodin jste všichni zváni na mši svatou na poděkování za život otce Petra a za 20 let jeho působení v naší farnosti. V ten den nebude mše sv. ráno.

18. 6. se plánuje u příležitosti Dne otců velká vlaková pouť rodin do Blanska s opékáním špekáčků.

5. 7. slavnost Cyrila a Metoděje nám zpestří Orel cimbálem.

První dva týdny v červenci budete vídat u oltáře starší ministranty, protože mladší a mladí ministranti a děti odjedou na tábor a chaloupku.

Na přelomu srpna a července se mladí vydají na **pout' do Lisabonu**, kde se setkají se Svatým otcem.

3. 9. při mši sv. v 10:00 požehnáme aktovky a pomůcky.

O programu oslav **70. výročí vzniku farnosti** se snad dozvíme víc v příštím Siardu. Teď snad jen logo této akce.

MODLITBA SVATÉHO RŮŽENCE S ÚMYSLEM ZA NAŠE RODINY

Milí farníci,

od úterý 16. května se opět pravidelně setkáváme při **modlitbě svatého růžence s úmyslem za naše rodiny, děti, vnoučata a pravnoučata**. Modlitba svatého růžence je každé úterý po večerní mši svaté kromě prvního úterý v měsíci, kdy je mše svatá v 10:00 hodin dopoledne. V tomto případě se sejdeme v 18:30 hodin u zadního vstupu do kostela z ulice Nopovy.

Na setkání se těší modlitební společenství.

VÝROČÍ

Nechce se ani věřit, že je tomu již 20 let, kdy od nás odešel na věčnost **Ing. Václav Kolář**. Zemřel 20.5.2003 ve věku padesáti let. Vychoval s manželkou Janou čtyři děti, obětavě a s velkou pečlivostí se věnoval práci pro církev. Organizoval pravidelné výstavy v kostele, fotografoval významné události nejen ve farnosti, byl zakládajícím členem farní rady a šéfredaktorem zpravodaje Siard. Byl také členem modlitebních společenství, nadšeným návštěvníkem poutních míst – zejména si oblíbil adorace na Vranově u Brna. Dokázal svým neuvěřitelně pracovitým přístupem k životu inspirovat druhé, byl ochotným pomocníkem, laskavým přítelem, upřímně zbožným křesťanem s osobitým vlídným humorem. Jeho jméno nese farní klub Václav. Věříme, že Václav je nyní i věrným přímluvcem na věčnosti.

redakce

KLUB VÁCLAV

Nebojte se přihlásit do klubu Václav na službu.

Klub není profesionální kavárna. Nepotřebujete znát tajemství výroby dokonalých kávových nápojů, nemusíte umět nosit patnáct táců najednou. Klub je místem, kde si můžeme po mši sednout a popovídat si, dát si něco dobrého a být trochu jako doma. Vše vám vysvětlíme, ukážeme, a pokud to bude v našich silách, i pomůžeme.

A vás, návštěvníci, prosím, mějte trpělivost s obsluhou. Jsme jen jedni z vás. Jen jsme se odhodlali sloužit. Možná popleteme objednávku, ale nikdy to nebude naschvál. S nadsázkou by se dalo říct: Červené víno v nabídce nemáme a vše ostatní, co na vás můžeme omylem vylít, se dá vyprat.

Více o přihlášení najdete na stránkách farnosti nebo na letáčku v kostele.

ZPRÁVY Z DIECÉZE

6. června 2023 se bude konat v Duchovním centru a kostele bl. Marie Restituty v Brně-Lesné od 17:00 do 23:00 hodin jedinečná seznamovací akce pro single katolíky ve věku 30 až 50 let z Brna a nejbližšího okolí. Na programu je od 17:00 hodin mše svatá s promluvou jáhna Jana Špilara. Celebruje Mons. ThLic. Václav Slouk. Od 18:00 hodin bude

program ve společenských prostorách Duchovního centra. Více informací zde:

<http://kdejsi-plavuzatebou.cz/>

10. června 2023 se koná v Rajhradě u Brna Pout' pro osamělé rodiče s dětmi. Zváni jsou svobodní, rozvedení i ovdovělí, kteří žijí sami s dětmi. Centrum pro rodinu a sociální péči připravilo příjemný den naplněný putováním a dalšími aktivitami. Bližší informace a přihlášky:

<https://www.crsp.cz/nabizime/duchovni-programy/pout-pro-osamele-rodice-s-detmi/>

V neděli **11. června 2023** bude v jihomoravské metropoli slavena Slavnost Těla a krve Páně. V 15:30 hodin bude zahájena bohoslužbou v kostele sv. Janů v Minoritské ulici, které bude předsedat brněnský biskup Pavel Konzbul. Po mši u minoritů vyjde eucharistický průvod středem města Brna a slavnost bude ukončena cca v 18:00 hodin adorací v katedrále sv. Petra a Pavla na Petrově.

V sobotu **17. června 2023** při bohoslužbě v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně v 9:00 hodin udělí brněnský biskup Pavel Konzbul kněžské svěcení jáhnu Ing. Tomáši Zámečnickovi z farnosti Brno-Bystřec.

Současně biskup Pavel Konzbul udělí jáhenské svěcení bohoslovcům Lukáši Janouškovi z farnosti Moravské Budějovice a Milanu Pazderovi z farnosti Křižanov.

V sobotu **24. června 2023 v 15.00 hodin** bude sloužit novokněz Tomáš Zámečník

v areálu brněnského výstaviště primiční mši svatou.

23. až 25. června 2023 se koná další ročník festivalu Kefasfest v areálu bývalého kláštera Rosa Coeli v Dolních Kounicích. „Na programu bude nejen vystoupení Michala Horáka, Terezy Maškové, Pavla Čadka, Adorare, Alive a dalších, ale také přehlídka schol, workshopy, přednášky na aktuální témata, dobré jídlo a mnohé další,“ zvou pořadatelé. Více na www.kefasfest.cz

5. až 9. července 2023 se bude v Brně konat další ročník Katolické charismatické konference. Letošním motem je biblický verš „Štěstí, kde bychom ho nečekali“ (srov. Mt 5,1-12). Hlavním hostem bude Jacques Philippe. Přihlášku na konferenci je letos možné poslat pouze přes internet – odkaz najdete na adrese <http://konference.cho.cz>. Přihlašování přes internet bude ukončeno již 26. 6. 2023 ve 12:00 hodin.

V neděli **9. července 2023** udělí biskup Pavel Konzbul při bohoslužbě v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně v Brně-Husovicích v 10:00 hodin jáhenské svěcení bohoslovci Danielu Martinkovi z farnosti Brno-Husovice.

17. až 20. srpna 2023 se uskuteční 6. ročník čtyřdenního setkání Absolventského Velehradu. Každý ročník Absolventského Velehradu (AV) mívá nějaké téma nebo motto, které se promítá do celého programu. To letošní zní: Nejsi v tom sám. Bližší informace na Facebooku,

Instagramu a na webových stránkách www.absolventskyvelehrad.cz.

21. až 27. srpna 2023 se budou konat ve Vranově u Brna exercicie Lectio divina. Tato duchovní cvičení založená na četbě a meditaci Božího slova se konají v hlubokém mlčení s individuálním doprovázením, tedy každodenním duchovním rozhovorem. Exercicie vedou řeholníci z České republiky a Slovenska. Exercicie jsou určeny pro všechny věřící: laiky, osoby zasvěceného života i kněze. Zájemci se mohou přihlásit na adrese lectiodivina.cz@gmail.com. Více na www.lectiodivina.cz.

FARNÍ KNIHOVNA KNIŽNÍ NOVINKY

Beneš, Petr: Vzhůru srdce - meditace nad Písmem (Praha, Portál 2023, 238 s.). Autor (kněz redemptorista) podle vlastního vyjádření v doslovu ani původně nezamýšlel tento soubor textů jako knihu, ale jen jako přípravu ke svým kázáním v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně na pražských Vinohradech. Do současné podoby je sestavil až na žádost svých farníků, kteří tyto homilie, jak přicházely během liturgického roku, vnímali jako skutečné povzbuzení, stejně jako nás vybízí liturgický text během mše svaté: „vzhůru srdce“.

Brož, Jaroslav: Pane, smiluj se a obnov nás - sedm kajících žalmů nejen na dobu postní (Praha, Karmelitánské nakladatelství 2019, 62 s.). Sbíрка sedmi žalmů může čtenáři posloužit jako vhodná

příprava pro svátost smíření. Jednak ukazují velký vliv hříchu na člověka (např. Ž 51) a probouzejí lítost nad ním, jednak ukazují radost z odpuštění (Ž 32). Každý žalm je doprovázen komentářem, který jej čtenáři pomůže lépe pochopit.

Kodet, Vojtěch: Marta a Marie trochu jinak (Kostelní Vydří, Karmelitánské nakladatelství 2007, 134 s.). Není duchovní život jen luxusem řeholníků? Patří k životu s Bohem i události běžného dne? Zajímá se Bůh i o to, co mi v práci nejde nebo co trápí moji rodinu? Nad vztahem kontemplativního a činného života, neboli jak v jedné osobě spojit Marii i Martu, se v 10 kapitolách zamýšlí známý karmelitánský kazatel.

Nedorostek, Miroslav: Stanislav Krátký (Brno, Centrum pro studium demokracie a kultury 2022, 196 s.). Autor se na základě studia dokumentů církevních i státních archívů zabývá životem „kněze, politického vězně, dělníka a biskupa skryté církve“, jak je uvedeno v podnázvu. Kniha je rozdělena podle jednotlivých míst, kde Stanislav Krátký působil.

Papež František: Christus vivit – Kristus žije (Praha, Karmelitánské nakladatelství 2019, 128 s.). Apoštolská exhortace vychází z úvah a rozhovorů, které měl Svätý otec během synody o mládeži v roce 2018. Papež se v 9 kapitolách věnuje hledání životních cest a povolání mladých.

Prudký, Martin a kol.: Obtížné oddíly biblické poezie a moudrosti (Praha, Karmelitánské nakladatelství 2020, 322 s.). Nad některými biblickými pasážemi míváme dojem, jako by z nich krev přímo kapala. Bývá to dáno tím, že o Božím

působení v dějinách uvažujeme dost jinak než starozákonní autoři. O překlenutí této tři tisíce let hluboké propasti se pokouší několik českých biblistů v tomto již čtvrtém pokračování „obtížných oddílů“. Tentokrát jde o „problémové“ texty v knihách Žalmy, Job, Přísloví, Kazatel, Ester, Daniel, 2. Paralipomenon a 1. Královská.

Stříbrný, Jan a kol.: Mučedníci a oběti pro Krista - Martyrologium katolické církve v českých zemích ve 20. století (Praha, Karmelitánské nakladatelství + Academia 2023, 750 s.). Rozsahem obří práce 41 autorů je věnována 260 kněžím, řeholníkům i laikům, kteří svoji víru u nás v minulém století zaplatili životem. Obsah tohoto biografického slovníku je rozdělen podle časového hlediska do tří kapitol: na období druhé světové války (166 obětí), období tzv. divokého odsunu Němců (10 obětí) a dobu komunistického režimu (84 obětí). Přílohu tvoří bohatý fotografický materiál a přehled pramenů a literatury, z níž autoři čerpali.

Waltari, Mika: Nepřátelé lidstva (Praha, Vyšehrad 2022, 672 s.). Poslední Waltariho historický román vydaný za jeho života je situován do antického Říma v 1. století po Kr., kdy křesťané byli považováni za „nepřátele lidstva“. Navazuje na román Jeho království. Má formu memoárů, jejichž fiktivním autorem je římský senátor Minutus Lauzus Manilianus, Tento římský konzul se ve svém dlouhém životě setkává s šířícím se křesťanstvím a nakonec také jako křesťan umírá v aréně.

Pavel Jelínek

SVÁTEK V KALENDÁŘI (10)

Sv. Marek

(památka 25.dubna)

Evangelista, mučedník, narozen v 1. století v Jeruzalémě (Palestina), zemřel kolem r. 67 v Alexandrii.

Jeho svátek připadá na 25. dubna.

O životě evangelisty Marka jsou rozdílná podání. Autor 2. evangelia byl synem Marie, v jejímž domě v Jeruzalémě slavil Ježíš poslední večeři. Marek bylo jen příjmení jeho vlastního jména Jan. Po smrti Ježíše Krista doprovázel Marek asi od r. 44 Pavla a Barnabáše na jejich cestě do Antiochie a později do Malé Asie. Když se Pavel zdráhal vzít ho s sebou na druhou misijní cestu, šel Marek s Barnabášem na Kypr, kde hlásal evangelium.

Další známý úsek Markova života je jeho pobyt v Římě asi od r. 61. Tam se přidal k Petrovi a smířil se zase i s Pavlem, který

tam rovněž dlel. Zde pak napsal Marek své evangelium, do kterého zabudoval i Petrova kázání. Po smrti sv. Petra, jehož si velmi vážil, odešel Marek kolem r. 65 do Alexandrie. Založil tamější církev a byl jejím prvním biskupem. Obyvatelé nepřátelsky naladění vůči křesťanům přepadli jednoho dne evangelistu před oltářem, a jak praví legenda, lanem uvázaným kolem krku ho usmýkali k smrti. Toto se mělo stát kolem r. 67. Asi za 750 let přišly Markovy ostatky do Benátek. Roku 830 dostal opat Erlebald z Reichenau od veronského biskupa při slavnostním obřadu jednu Markovu relikvii pro svůj klášter. Dnes se uchovává v nové vzácné schránce ze 14. století v pokladnici v katedrále Panny Marie a sv. Marka.

Když dva mořeplavci přinesli Markovy ostatky dobrodružnými cestami z Alexandrie do Benátek, byl tam postaven kostel, který byl vysvěcen r. 836. Jeho ostatky zde odpočívají dodnes pod hlavním oltářem. Jeho hrob je stále cílem mnoha poutníků. Marek byl jmenován patronem města Benátek a jeho symbol, okřídlený lev, je od té doby znakem města.

Příslušníci mnoha různých povolání vyzývají Marka jako svého patrona. Zedníci si ho zvolili za svého ochránce, protože podle legendy při stavbě kostela spadl jeden zedník z lešení, a když se pomodlil k sv. Markovi, zůstal bez pohromy.

Je rovněž patronem sklenářů, košíkářů, malířů na skle, písařů, za dobré počasí, proti náhlé smrti.

J. A.

ŠANCE

Vládce věků každému dává
roků čas a na vybranou,
zdali chceš vejít úzkou branou
a spatřit jeho tváře jas.

Když vyhověl jsi jeho přání
v pokorném jemu odevzdání
službě lidu jeho
a na kříž jeho patřením
jsi obohatil život svůj,
tím rozjasňoval světa stín.

Ať vládce věků dá ti čas,
bys mohl znovu zas a zas
být lidu jeho příkladem,
službou a láskou,
která je v nebi pokladem.

Ajan

POSTNÍ FARNÍ VÝLET DO SVATÉ ZEMĚ

Jako snad každý rok i letos se mohli účastnit naši farníci zájezdu do Svaté země. Zájezd pořádala cestovní kancelář Awertour, která zajišťovala komplexní služby, takže jsme se nemuseli o nic starat. Společně s šitbořickými farníky jsme ochotně následovali hlas našich pastýřů a nechali se vodit po šťavnatých pastvinách míst, která tak důvěrně známe z každodenního rozjímání nad Biblií.

Olivová hora

Program byl opravdu napěchován samými zajímavostmi z Nového zákona, takže již první den (sobota) po příjezdu jsme vyrazili na Olivovou horu, abychom si připomněli události Květné neděle – Ježíšův vjezd do Jeruzaléma (klášter Betfage), odtud to bylo jen kousek do kostela Otče náš, jehož zdi, dvorany a chodby jsou obloženy modlitbami Otčenáše snad ve všech jazycích, třeba i Čerokíjů. Při sestupu do údolí Cedron a Getsemanské zahrady jsme díky pozornosti nejmenované dámy odolali pokusu o okradení jednoho z nás místním nenechavcem. Bohužel jsme se také museli vzdát mýtu, že třeba některá z prastarých zdejších oliv už poskytovala stín našemu Božímu bratru, nebo aspoň některému z jeho učedníků. Co ale je v rodině, to se počítá, takže dle vyjádření našeho průvodce by některá ze zdejších prastarých oliv mohla být vnučkou tehdejších stromů (hodně se přitom nacestovala – Palestina, Francie, Palestina).

Hned první den jsme také stihli proběhnout starý Jeruzalém a navštívit Zed' nářků na Chrámové hoře. Zed' působí opravdu impozantně a její kouzlo osobitě doplňují naši starší bratři ve víře, jejichž pravidelné usilovné kývání dává tušit, že se opravdu modlí celou svou silou a snad i myslí. Naopak poněkud uvolněnější atmosféru navozoval celkem živý pohyb po zuby ozbrojených skupinek mladých vojáků/vojaček, kteří na místním náměstí patrně měli něco na způsob vojenské přísahy. Na rozdíl od starších z nás, pamětníků povinné vojenské služby, nejspíš nemusí řešit, k čemu se zavazují.

Betlém

Asi nemá smysl, abych se zabýval všemi památnými místy, která jsme navštívili, takže dál budu zmiňovat jen to, co mám podpořené emočním zážitkem. Třeba hned další den jsme mohli nacvičovat trpělivost, držení těla i nervů na uzdě během zhruba tříhodinového postávání ve frontě do jeskyně narození Páně ve stejnojmenné bazilice. Při zbožném rozjímání jsem se snažil zachovávat lásku ke všem okolním bratřím a sestrám, i těm, co se pokoušeli rozbít jednotnou frontu, kterou jsme vytvořili se šitbořickými soup(o)utníky, ale mé odhodlání procházelo zkouškou při pohledu na skupinky, které se z nějakého důvodu tomuto cvičení vyhýbaly a rovnou, v doprovodu místních činovníků, šly ke vchodu do jeskyně. Že nevěděly, co činí, se mně nechtělo moc věřit, ale nemohl jsem se zeptat, abych ještě nepřišel o již vystátý důlek.

Galilea

Třetí den (pondělí) jsme vyrazili do Galileje, tedy na židovské území. Tel Aviv jsme jen projeli (původně město Jope – uzdravení Tabity; zde také Petr dostal povolení jíst do té doby nečisté pokrmy). První zastávkou byla Haifa, z našeho výhledu krásné přístavní město. Jednou ze zdejších zastávek byl klášter Stela Maris (hvězda mořská, přeneseně maják našich životů), stojící na místě, kde prorok Eliáš prosil za déšť. Mj. každý rodilý Brňák ví, co haifa znamená. Zda se autor této typologie nechal inspirovat krásou města nebo třeba zobrazením Panny Marie, se patrně už asi nedozvíme (pro méně znalé haifa znamená dobrou koc☺). Cestou do Nazaretu a města Tiberias, kde jsme měli domluvený nocleh, jsme zaskočili na horu Tábor, místo pracovní schůzky Ježíše s Mojžíšem a Eliášem. Ve zdejší bazilice Proměnění Páně jsme mohli slavit mši svatou a na jednom z jejích ochozů také pozorovat kázání ve skupince afroamerických evangelikálů. Kazatel byl nejspíš velmi přesvědčivý, bo v poměrně krátké době se jedna z posluchaček ocitla ve vytržení na zemi (odtud asi ,upadnout do vytržení‘). Jako cyklista a příležitostný horoplavec jsem musel ocenit sportovní výkon Ježíše a jeho průvodců, neboť výškový rozdíl mezi vrcholem Táboru a okolní krajinou činí cca 400 m. Nápad učedníků rozdělat zde stany tak snad má i racionálnější jádro, než jaký je jen obvyklý teologický výklad. V Káně – místě prvního Ježíšova zázraku - jsme si koupili víno a pokračovali do Nazaretu, do baziliky Zvěstování (vysvěcená teprve

před 50 lety). Jediný nocleh mimo Betlém jsme potom měli možnost zažít v košer hotelu ve městě Tiberias. Mladé početné rodiny ortodoxních Židů zde zrovna pořádaly nějaké shromáždění, poněkud živelnější a materiálně patrnější než třeba naše charismatické obnovy (skoro se to bojím psát, ale slovo bordel má prý původ v hebrejštině).

Genezaretské jezero

Další den jsme prošli snad všechna místa Ježíšova působení v okolí Genezaretského jezera. Viděli jsme například kámen, kde Ježíš rozmnožil chleby, i základy Petrova domu, ve kterém Ježíš uzdravil Petrovu tchýni, aby jeho manželce aspoň částečně kompenzoval Petrovu častou nepřítomnost. Projeli jsme se po jezeře, stavili v Nábulusu (dříve Sichem – Samařanka u studně), zahlédli horu Gerasim, na které Abrahám chtěl obětovat svého jediného (legitimního) syna Izáka, a na zpáteční cestě se krátce zastavili (nákupní zastávka) v nejstarším městě na světě - Jerichu.

Chrám Božího hrobu

Vstup do Božího hrobu

Středa byla v podstatě vrcholem naší cesty. Naším hlavním cílem byl tentokrát Chrám Božího hrobu. Šikovní řidič našeho autobusu nás k němu dovezl nečekaně brzo, takže jsme ve frontě nemuseli stát déle než 20 minut. Pod dohledem zdejších bratrů strážců pořádku/důstojnosti a za stálého popohánění jsme se nakonec dostali na místo, kam byl Ježíš po sejmutí z kříže uložen/pohřben. Na nějaké usebrání zde není čas, takže krátká modlitba, žádná fotka a rychle ven. Až v okolních rozhlehlých prostorách tohoto multichrámu jsme si našli klidnější místo, pokusili se rozjímat a vstřebávat atmosféru tohoto posvátného geografického koncentrátu křesťanské víry (ukřížování, hrob, vzkříšení). Když jsme se vzpamatovali, mohli jsme se vydat na průzkum. Pro mě výrazný poznatek – místo ukřížování a Ježíšův hrob nejsou od sebe vzdáleny více než 30 m. Jak nás poučil bratr Jeremiáš, původní hrob i hora Golgota jsou nenávratně ztraceny od roku 1009, kdy původní prostory nechal záměrně zničit místní chalífa (al-Hákim). Tento skutek, který narušil již cca 600 let trvající status quo, byl také podnětem k zahájení křížových výprav (první 1099). Z Golgoty tak zbylo jen malé vyvýšení (asi jedno patro) obestavěné kaplí, v jejíchž odhalených základech se můžete podívat na puklinu ve skále (...nastalo zemětřesení...), kterou protekla Ježíšova krev do útrob země (Šeol), aby její krůpěj vzkřísila Adama (to raději děti v náboženství neučte). V komplexu Chrámu se také nachází kaple Nalezení sv. Kříže na místě původní cisterny, do které se dříve odhazovala příčná břevna křížů. Dle legendy identifikovala

sv. Helena břevno, na němž byl Ježíš ukřižován, tím způsobem, že na jednotlivá vyzvednutá břevna pokládali mrtvolu muže. To, na kterém ožil, bylo to pravé (jsou i jiné verze, třeba podle sv. Ambrože, s uzdravením nemocné ženy). Podle posledních průzkumů byla do relikviářů Svatého kříže po celém světě rozdělena ‚teprve‘ jedna třetina břevna (tedy ne asi už 20, jak by se někomu mohlo zdát). V okolí Chrámu jsme také absolvovali křížovou cestu, ale skutečných původních míst Via Dolorosa je jen pomálu. Značné pozornosti se těší kámen, o který se Ježíš opřel při prvním pádu pod křížem (aktuálně zabudován do stěny blízkého domu).

Jordán

Další den jsme se zastávkou na Hoře pokušení vyrazili k Jordánu, ale cílem bylo koupání v Mrtvém moři (správně Slaném moři). Alternativou sice byla pevnost Masada a oblast Kumránu, ale protože jsme hlasovali a genderové rozložení účastníků odpovídalo běžnému zastoupení žen a mužů v kostele, byl výsledek hlasování celkem jasný – představa koupání a zakoupení produktů Ahava přímo u zdroje byla příliš lákavá. Jordán byl po nedávných deštích svižnou, kalnou říčkou, na což doplatil i jeden ze šitbořických ‚účastníků zájezdu‘ duplicitním křtem (v mělké vodě při hledání místa pro co nejlepší záběr couval a couval až...). Jako řada jiných jsme si odtud odvezli petku s vodou (k nerozeznání od petky s burčákem), část jsme již zbožným zájemcům o pravou křestní vodu rozdali.

Mrtvé moře splnilo očekávání – opravdu slané, ale pozor, do vody neskáče – nedejbože po hlavě, zde rozvážně usedáme, nemrskáme sebou a snažíme se ‚nepřevrhnout‘ na břicho. Oblíbenou kratochvílí je zde natírání léčivým bahnem, za které byste u nás zaplatili horentní částky.

Pohled přes Jordán do Jordánska

Magnificat

Poslední den – v pátek – jsme se cestou na letiště v Tel Avivu stavili v Ein Karem s kostelíkem narození sv. Jana Křtitele a kostelem Navštívení (nebo také Chvalozpěvu – Magnificat), na místě, kde se obě budoucí maminky setkaly (na památku zde vytryskl zázračný pramen).

Odlet, stejně jako přilet byl bohužel poznamenán bezpečnostní situací a velmi pečlivými kontrolami, které proces odbavení protáhly na dobu delší, než trval samotný let (cca 2,5 hod).

Doslov

Každý den jsme slavili mši svatou, pokaždé na věroučně/historicky významných místech, ať už na palestinském nebo židovském území. Jednotlivá navštěvovaná místa se velmi lišila od toho, co známe z Nového zákona,

takže žádný folklór, ale víra, i praktická až do naturální úrovně (tak snad to bylo opravdu tady). Velmi zasvěceného průvodce nám dělal otec františkán Daniel Jeremiáš Kvaka, který v Izraeli vystudoval teologii, pobývá zde s různými přestávkami více než 20 let a průvodcovská činnost je jeho aktuální apoštolát. K jednotlivým artefaktům se stavěl velmi střízlivě, takže téměř nic nebylo jisté (už zmíněná oliva, východními církvemi velmi uctívány kámen, kam položili Ježíše po sejmutí z kříže...) a hlavně, na materii přece naše víra nestojí. Zajímavý poznatek - oficiální jazyk Izraele, hebrejščina, je údajně jediným původně mrtvým jazykem, který se úspěšně podařilo znovu uvést do života. S jeho teoretickým ožíváním se začalo až koncem 19. století, prakticky se začal používat jako jazyk jednoho z kibuců až ve 20. století, odkud se spontánně začal šířit. Pár slovíček na závěr, spíš snad pro mládež – již zmíněná ‚ahava‘ = láska, miluji tě, habibi = miláček, jala = jedem, pohyb, zrychli (židé převzali z arabštiny), magor = to, co u nás.

Ondřej Medla

Znáte Projekt ON?

K několika společenstvím v naší farnosti přibýlo další. V našem farním kostele získala zázemí brněnská část společenství se zaměřením na mladé lidi a rodiny Projekt ON. Jejího vedoucího Filipa Manu jsem požádal o přiblížení této církevní aktivity.

Můžete nám říci, kdo vlastně jste?

Jsme brněnská skupinka (spolčo), která je součástí společenství s názvem Projekt ON (<https://www.projekt-on.cz/>). Toto společenství pochází z děkanátu Valašské Klobouky, ale jelikož členové tohoto společenství pracují/studují nebo bydlí v různých částech Moravy, vznikají skupinky třeba i tam, kde se momentálně členové nebo zájemci nacházejí. Tak je tomu i v Brně. Oslovili jsme otce Petra s prosbou, zda by neměla vaše farnost prostory pro naše setkávání. Jelikož se prostory našly, můžeme se setkávat u vás, za což jsme otcovi i celé farnosti opravdu vděční. Momentálně se nás schází asi 9-15 členů. Mottem společenství Projekt ON je: „Jako v nebi, tak i na zemi“ a v rámci našeho působení toužíme předávat zkušenost s živým Bohem a zvěstovat radostnou zvěst evangelia. Jako každé funkční a zdravé společenství stojíme na 4 hlavních pilířích, kterými jsou služba, modlitba, formace a společenství (vztahy).

Jak dlouho takhle působíte?

Projekt ON funguje asi 5-6 let. Naše skupinka v Židenicích se schází od podzimu roku 2022.

Prosím o něco konkrétnějšího k vaší práci.

K našemu společenství patří neodmyslitelně chvála. Primárně se zaměřujeme na evangelizaci a také na budování/formaci společenství (nejen našeho, ale i ostatních). Pořádáme kurzy Filip, podílíme se na organizaci různých křesťanských akcí (minulý rok jsme byli

OREL ŽIDENICE - 30 LET ZNOVUOBNOVENÍ ČINNOSTI

např. několik dní součástí programu Charismatické konference v Brně i Velehradu pro mladé), každý rok pořádáme konferenci Poslaný ve Valašských Kloboukách. Také jezdíme do různých farností, kde pořádáme večery chval s názvem Vyvýšený (nedávno například v Brně-Žabovřeskách u salesiánů) atd. Do čeho dále nás Pán pozve, ještě nevíme, ale těšíme se na to.

Máte nějakou představu, jak byste se projevíli přímo v židenické farnosti?

Naše brněnská skupinka je ve farnosti poměrně krátce a do života farnosti jsme se ještě zapojit nestihli. Náš počet byl proměnný a chvíli to trvalo, než se věci i skupinka ustálily. Většina členů navíc ve společenství teprve začínala, potřebovali jsme tedy i čas k seznámení a alespoň základní formaci. Nyní vnímáme, že přišel čas, abychom se nějak zapojili. Většina z nás jsou studenti nebo pracující, kteří často tráví víkendy mimo Brno. To věci trochu komplikuje, ale věřím, že najdeme místo ve farnosti, kde se můžeme zapojit a být nápomocni.

Děkuji za rozhovor a všichni se budeme těšit, co požehnaného nám Bůh do budoucna připraví.

Ivan Pohanka

O víkendu 20. - 21.5.2023 jsme společně prožívali oslavy 30 let znovuobnovení činnosti Orla v Brně-Židenicích.

Před 30 lety se 7 statečných rozhodlo založit orelskou jednotu. Byli to Jiří Klusák, Pavel Kolačný, David Ambrož, Petr Vykydal, Renata Vykydalová, Michaela Ambrožová a Petr Janko.

V průběhu těch let se naše organizace věnovala řadě různých činností sportovních i kulturních, a po celou dobu se poctivě snažila nezanedbat i oblast duchovní a byla velmi těsně spojena s farností.

Chtěla bych zmínit alespoň některé činnosti i proto, aby se o nás vědělo, a pokud jsme ještě někoho z farníků neoslovili, abychom měli možnost to udělat alespoň touto cestou.

Jednou z našich prvních aktivit byl stolní tenis a tomu se věnujeme i nyní, a to v žákovských i dospělých kategoriích v prostorách Střediska mládeže pod Bílou horou.

Další sportovní aktivity se odehrávají v různých, také pronajatých sportovištích. Je to především futsal, ve kterém zvláště v posledních letech máme velký úspěch, což je zásluhou především Jana Mendela a Oty Ilčíka. Další sportovní aktivity jsou volejbal, florbal, gymnastika a v minulosti například lezení. Naši sportovci se rádi účastní i běžeckých a atletických závodů a pravidelně hrají velký fotbal v turnaji o pohár kardinála Berana, ve kterém i jednou zvítězili.

Kulturní aktivity byly a jsou různé. V minulosti to byly například šachy, modelářství, divadelní kroužek. V současné době je to naše určitě nejvíce navštěvovaná aktivita Hrátky rodičů s dětmi a pak Klub maminek. Největší akcí v rámci kultury jsou tradiční židenické hody a s nimi spojené tančení dětí i mládeže.

Snahou naší jednoty je věnovat se v rámci aktivit i jednorázových akcí dětem a mladým lidem.

Jsme velmi vděční za podporu, kterou máme ze strany P. Beneše, farnosti a především konkrétních lidí, kteří nám fandí a pomáhají i například modlitbou. Naše jednota má nyní asi 300 členů. Za celých 30 let jich bylo víc než 1 300.

Děkujeme všem, kteří s námi o víkendu oslavili těch třicet let při mši svaté v neděli v 10.00, kde byl požehnán i nový orelský prapor. A také na sportovních turnajích, na taneční zábavě, při dětském odpoledni na Středisku mládeže a především při úžasném divadelním představení Járy Cimrmana v podání našich ochotníků.

S Boží pomocí a požehnáním se těšíme na další akce, aktivity, setkání a společně strávený čas.

Zdeňka Hamplová

OKÉNKO DO SVĚTA (15)

Jaké salesiány potřebuje jihoafrická mládež?

Den za dnem se dostávám stále více do hloubi srdce, duše a života jihoafrické společnosti, církve a mládeže. Je to dobrodružství, které začalo na konci února a stále otevírá cestu k novým zkušenostem.

Apartheid ve společnosti a v srdcích lidí je stále živý. Oficiálně skončila rasová segregace už před rokem 1994, kdy se

Nelson Mandela stal prvním černošským prezidentem Jihoafrické republiky. Ale bohužel dodnes je všecko rozdělené jako dřív: na jedné straně vesnice či městečka jsou obyvatelé tmavé pleti, na druhé míšenci nebo bílí. I když se to už začíná ekonomicky mísit, život ve farnostech je tím stále poznamenán. Například první krátká mše svatá v neděli v 6:30 je v angličtině (pro bělochy nebo míšence), ale druhá mše, ta delší, s africkou hudbou a tancem v 8:00 je sloužena v jednom z 11 dalších oficiálních jazyků Jižní Afriky, což znamená Zulu, Sesotho, Siswati, Xhosa nebo jiném. Některé jsou si velmi podobné, některé velice rozdílné. Takže Jižní Afrika potřebuje salesiány, kteří se naučí kromě angličtiny aspoň jeden jihoafrický jazyk a mají schopnost dostat se do multikulturních komunit a společenství ve farnostech, školách nebo střediscích mládeže.

Rodiče a nerodiče v jedné rodině

Je tu skoro nemožné (také mezi našimi spolubratry salesiány) najít mladé lidi, kteří vyrůstají v úplné rodině s oběma rodiči. Jednak se tu hodně lidí stěhuje kvůli práci (v dolech na nějaké nerosty nebo

zlato...), nebo se také velice lehce svěřuje výchova vlastních dětí od malička babičkám, strýcům, tetám - přičemž ti se o ně starají až do jejich 20 let. Například jeden náš novokněz, který má již přes třicet let, se dostal do styku se svými biologickými rodiči až loni po svém jáhenském svěcení. Jižní Afrika potřebuje salesiány, kteří jsou emočně vyrovnaní, bez mindráků, aby mohli pomoci mládeži, která se potýká s problémy spojenými s rozbitým rodinným zázemím.

91 dětí v jedné třídě základní školy

Chudoba se projevuje nejvíce v některých čtvrtích Jihoafrické republiky či v Lesotho. Když v základní škole, kde se díky vládní podpoře vaří každý den oběd zdarma pro všech 1500 žáků, je stále přes 90 dětí v jedné třídě, to se nedá lehce představit. Na jedné škole nám schází asi 10 tříd, i když počet žáků se za posledních 10 let zmenšil o 400, z 2000 na 1600 dětí. Je zde zapotřebí salesiánů, kteří se dokážou dětem cele věnovat i v těchto podmínkách, vytvářet více osobních vztahů a také najít si čas na psaní projektů a žádostí různým organizacím, které by mohly materiálně nebo finančně pomoci.

Alespoň 25 ministrantů zkouší na koncert od 7 hodin večer do tří do rána. Co to znamená? Afričané jsou velmi citliví na hudbu, tanec a všeobecně na umění a viditelné vyjádření vlastní kultury. Naši ministranti z jedné farnosti na okraji hlavního města Lesotho – Maseru, z farnosti Ha Seleso (Božského srdce Páně) nejsou výjimkou, když cvičí tak dlouho do noci na ministrantské závody ve sborovém zpěvu. Často se stává, že každou neděli se o nejlepší místo na všech třech až pěti mších poperou nejrůznější sbory. Prakticky každé společenství (od katolických žen, babiček až po přátele Panny Marie nebo svatého Josefa atd.) má svůj sbor. Živá liturgie - a to znamená také delší liturgie (2-3 hodiny) - je díky tomu asi také přitažlivější pro místní cítění. Jihoafrická mládež tedy potřebuje salesiány, kteří ocení hudbu, podpoří zpěv nebo hraní na nástroje. Tím se také zabrání útekům katolíků do jiných, početně malých, ale velmi živých pentekostálních sborů, které slibují nebe na zemi.

Už vám asi došlo, že u nás na jižním konci Afriky nám schází hodně salesiánů. I když na africkém kontinentě je více než 2000 salesiánů ve 45 zemích a všechno zde roste, my jsme prakticky jediná výjimka. Takže se snažíme věnovat hodně energie, iniciativy i času péči o nová povolání, ale také žádáme o posily z ostatních 13 afrických salesiánských provincií. Od 1. května 2023 se věřící ve všech našich 6 salesiánských farnostech, 13 školách a dalších 5 sociálních dílech modlí tuto modlitbu:

Pane Ježíši, Dobrý Pastýři, děkujeme za všechny nové salesiánské misionáře, kteří přijdou do oblasti jižní Afriky. Pomoz nám přivítat každého z nich s otevřeným srdcem a doprovázet je v našich společenstvích jako bratry z jedné rodiny. Amen

Lord Jesus, Good Shepherd, we are grateful for all new Salesian missionaries who will reach Southern Africa. Help us to welcome each one of them with an open heart and accompany them in our communities as brothers of one family. Amen.

P. Václav Klement, SDB

02.06.23 NOC KOSTELŮ

16:00 – 23:00	Otevřeno, možnost návštěvy
16:00 – 23:00	Kostel – volná prohlídka Seznámení se s historií kostela a farnosti, službou ministranta a s dalšími aktivitami, které farnost nabízí, výstava, videoprojekce apod.
	Varhany Jak se na ně hraje, jak to všechno funguje, netradiční pohled do královského nástroje.
	Kavárna Posezení s občerstvením v podloubí kostela.
	Věž a zvony Tradiční možnost výstupu do zvonice kostela, komentovaná prohlídka, výhled na celé město Brno.
16:00 – 19:00	Cyrilka Farní klubovna v zahradě na ulici Hrozňatově byla postavena svépomocně v 60. letech. Nachází se v ní mimo jiné hodnotné fresky malíře, sochaře a architekta Ludvíka Kolka. Na zahradě bude táborák, špekáčky. Ze zahrady je krásný výhled na celé Brno.
16:00 – 20:00	Workshop pro děti Rukodělná dílna ve stanu pod věží kostela.
16:30 – 16:45	Komentovaná prohlídka kostela Stručná exkurze do dějin kostela a farnosti, zajímavosti o stavbě, architektuře, výtvarném umění apod.
18:00 – 18:15	
18:30 – 19:00	Cantate Domino - koncert Výběr z repertoáru chrámového sboru: skladby duchovní (v kostele) i úpravy lidových písní (před kostelem).
19:30 – 19:45	Komentovaná prohlídka kostela Stručná exkurze do dějin kostela a farnosti, zajímavosti o stavbě, architektuře, výtvarném umění apod.
20:00 – 20:30	Ondra Veselý – koncert Soudobá populární autorská hudba, art pop/rock.
21:00 – 21:15	Komentovaná prohlídka kostela Stručná exkurze do dějin kostela a farnosti, zajímavosti o stavbě, architektuře, výtvarném umění apod.
22:00 – 22:30	Gregoriánský chorál Chorální zpěvy v podání farní gregoriánské Scholy Ducha svatého.